

NA SEMINARJU
V LJUBLJANI

str. 2

VIDNI POLITIKI
PA NEVIDNI
DETEKTIVI

str. 5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 13. julija 1995 • Leto V, št. 14

PRVI TEMELJITEJŠI POGOVOR ZAMEJSKIH SLOVENCEV V LJUBLJANI

POLOŽAJ IN RAZVOJ MANJŠINE OPREDELJUJE KAKOVOST ODNOSOV MED SLOVENIJO IN NJENIMI SOSEDAMI

Tako nekako je dejal slovenski zunanji minister Zoran Thaler na prvem posvetovanju na temo "Manjšina kot subjekt." Dvodnevni posvet je pripravila delovna skupina za problematiko slovenske manjšine pri Državnem zboru slovenskega parlamenta v sodelovanju z Inštitutom za narodnostna vprašanja. Udeležba je bila oba dneva iz zamejstva zelo dobra, manj pa je bilo poslancev iz državnega zbora, ker so ravno tedaj sprejemali državni proračun, pa tudi iz pristojnih ministrstev bi se lahko posamičnih tematskih pogovorov udeležilo več predstavnikov. Toda, koga ni bilo na posvetu, si bo lahko vse povedano prebral v posebni knjižni izdaji, ki so jo napovedali organizatorji srečanja.

Prvič je torej v samostojni slovenski državi nadvse reprezentativen zbor spregovoril o odnosih med matično Slovenijo in slovenskimi manjšinami v sosednjih državah. Že prvi dan je bilo poudarjeno, da mora strankarsko obarvano večkanalno komunikacijo zamenjati državniški odnos, zato morata biti na obeh straneh oblikovani reprezentativni točki za dogovarjanje. Tako matična država ne sme igrati vloge razsodnika pri stvareh, ki so izključno notranja zadeva manjšine kot subjekta, in si ne sme dovoliti, da bi jo ena ali druga manjšinska stran potisnila v to vlogo.

Seveda se te ocene nanašajo na Slovence v Avstriji in Italiji, kjer politične polarizacije slabijo položaj manjšine. Na srečo teh problemov ni

Inda svejta so žetvo začnili 29. junija na Petrovo. Vertje so že prvi pripravili šker. Kosé klepali, srp pa klin pripravili. Zdaj že največkrat z mašini žetvo delajo, dapa dober vert zatok skrb ma, aj ma kosa dobro rejže.

med porabskimi Slovenci, kjer je ob doslej uveljavljeni Zvezi Slovencev začela z delom tudi Državna narodnostna samouprava na Gornjem Seniku. Kot je poudaril predsednik Zveze Slovencev Jože Hirnók, obe organizaciji delata usklajeno v prid porabskim Slovencem in ne vidi vzroka, da bi bilo kdaj drugače.

Udeležence posvetovanja je pozdravil tudi predsednik državnega zbora Jožef Školč, zunanji minister Zoran Thaler pa je svojo vsebinsko razpravo strnil v nekaj točk, v katerih je poudaril politični interes Slovenije do svojih

manjšin v sosednjih državah, pa tudi vlogo manjšin v povezovanju in sožitju med državama. Dejal je tudi: "Dolgoročno dobri odnosi s sosedami pač niso mogoči, kolikor pri njih ne obstaja resnična, zaznavna, dokazljiva in otipljiva pripravljenost za zaščito in razvoj manjšine." Opredelil se je tudi za oblikovanje dolgoročnih interesov Slovenije do njenih manjšin, kjer je "nujno formulirati ustrezno dolgoročno strategijo. Govorim o definiranju ciljev "na dolgi rok", ciljev, ki bi morali imeti vselej prednost pred kratkoročnimi in parcialnimi interesi ene in druge

strani." In še: "Znotraj tega dogovora je treba zagotoviti tudi ustrezno obliko stalne organiziranosti, ki bo omogočala manjšini enakopravno nastopanje in zastopanje, ki bo poskrbela za ustrezno prepoznavnost in ki bo onemogočala, da bi konjunkturne politične oscilacije na eni in na drugi strani kakorkoli nachenjale strateško učinkovitost dolgoročnega sporazuma."

Prav teze za strateški dokument o odnosu Slovenije do slovenske narodne manjšine v sosednjih državah je predstavil Matjaž Jančar v imenu slovenskega zunanjega ministrstva.

Zelo zanimiva je bila tudi razprava dr. Mirana Komaca iz Inštituta za narodnostna vprašanja, ki je poudaril, da manjšina ne potrebuje pomoči, marveč partnerstvo. To pa ne pomeni nasprotovanja finančni pomoči, temveč je drugače pojmovana njena vloga.

Vsebinsko bogati sta bili tudi "okrogli mizi", in sicer prva - njena voditeljica je bila prof. dr. Albina Lük-Nečak - o šolstvu, kulturi, medijih, znanosti in športu; in druga - voditelj prof. dr. Janez Stergar - o gospodarstvu, politični participaciji manjšine in stikih z matičnim narodom.

Raznolikost pogledov na vsa ta vsebinska področja je bila zelo velika, vendar ji lahko pripišemo skrb za čimprejšnje spremembe na bolje. Ali rečeno drugače: nalog je veliko povsod, tako v Avstriji kakor v Italiji in tudi na Madžarskem, in povsod se jih uradne oblasti lotevajo prepočasi in s premalo posluha za probleme manjšin. Neenotnost manjšin pa izkoriščajo v svoj prid in na ta način iščejo opravičilo za svoja (ne)dejanja.

Dvodnevno posvetovanje o položaju Slovencev v zamejstvu je bilo potrebno, v upanju, da bo tudi koristno, kot je dejala poslanka Jadranka Šturm-Kocjan, ki vodi delovno skupino za problematiko slovenske manjšine. Če, seveda, bodo izrečene pobude, ki se še kako tičejo tudi matične Slovenije, zaživele v vsakdanjem življenju med Slovenci v Avstriji, Italiji in na Madžarskem.

NA SEMINARJU V LJUBLJANI

(Kolektivni zapis - poročila, opisi, orisi, meditacije in še kaj - po domače in knjižno)

Letošnji seminar slovenskega jezika in kulture za slovenske učitelje iz Porabja je potekal od 19. do 24. junija v Ljubljani; bil je to zanimiv teden, poln novih znanj in spoznanj. Letošnjega seminarja se je udeležilo 13 slušateljev (da pa ne bi bilo kakšnih negativnih vplivov števila 13, sem bila s porabskimi učitelji ves čas tudi "koordinatorka" tega zapisa). In da bi bralcem Porabja dostojno prikazali naše delo na seminarju, smo se odločili, da napišemo vsak nekaj, na koncu to zberemo in združimo v daljši zapis. Seveda so nekateri bili zelo pridni, drugi niso naredili domače naloge, ker je baje bila pretežka (upam, da boste zdaj lažje razumeli svoje učence, ki so včasih brez naloge!), zato bo za verodostojno predstavitev poskrbela razredničarka.

PRVI DEN V LUBLANSKI ŠAULI

V nedelo, kaulek ene vöre, sta dva rdečiva mikrobasa vtjüppobrala porabske prcerkorke (učiteljice) pa dva školnika. Naš senički Pištak pa števanovstji Oto sta tak naglo vozila, ka smo se nosili kak ftiči po lufta. Zaman so nas zvale gobe v gouštji. Samo smo njim telko leko kričali: "Grbanji! Čakajte nas do drüge nedele!"

Íca je pa takšna bila, ka smo se vse cedéjli. Gjesti pa piti smo že vse vözošvicalé, etak nam je preveč dobro spadnila večerdja. S punim žalodcem se nam je dosta norije senjalo.

Moji dragi! Prvi den v šauli, tau nej léko delo! Dapa, mi smo Slovenci, pa tak pravimo, veselo v slovenščino. Vrejdno bi nas bilau videti, kak smo sejdlí v šauli. Leko bi prajli, tak kak steri mlajši prvin pridejo v šaulo. No, leža nam je gratalo, gda smo zaglednili našo prvo profesorico, stera je preveč dobra bila za nas. Začnili smo redno delati. Špilali smo se z račami. Iz ene rejči smo telko vse vöprnesli,

ka smo se sami čüdovali. Prpraviti smo mogli en dialog. Tema je bila Mauž pa žena v hotelu. Tüj smo se dosta smejali pauleg smešnoga gouča. Néstrna prcerkorke so gratalé moški (vej pa petkrat več žensk bilau kak moškov). Za obedom smo si malo počinauli pa smo se šli tadale včít. Leko povejmo, ka smo se cejli den takšna včili, ka nam doma za asek pride pri včenji.

Če mo vsakši dén takšne pridne profesorice meli kak gnes, te mo graubo srečni.

Mi smo:

DRUGI IN TRETJI DAN

Da je računalnik uporaben pri pouku slovenskega jezika, so nas prepričali simpatični petošolci na osnovni šoli Ledina; skupaj z učiteljico slovenščine so nam pripravili čudovito uro pouka ob računalniku. Prepričani smo, da bi ob takem pouku slovenščine uživali tudi porabski otroci.

Popoldne naj bi potekala delavnica s predstavitvijo celostne estetske vzgoje. Vadii bi naj sproščeno komunikacijo, a ni nam preveč uspevalo. Grenak priokus popoldneva pa smo uspešno splaknili z vrčkom krasnega slovenskega piva, uspešno vadili sproščeno komunikacijo in odkrivali skrivnosti numerologije (številke, številke, povejte...). Pa tudi celostne estetske vzgoje na področju samozavedanja ni manjkalo.

Tretji dopoldan je bil spet čisto šolski. Ukvarjali smo se s spisi, lastnimi in tujimi, jih poskušali ocenjevati, popravljati, dopolnjevatí, vrednotiti. Torej šola dobesedno in čisto zares.

Popoldne pa so bile lek-

torske vaje. "Prevod" teksta iz narečja v knjižni jezik in druge zanke pač niso mačji kašelji. A pri našem trudu nam je veliko pomagala predavateljica Marjanca, ki je svojčas bila lektorica v Budimpešti. Torej je "naša".

In tu je že sredo zvečer. Svečano se oblečemo in gremo v jedilnico. Tam nas čakajo predstavniki šolskega ministrstva in drugi povabljeni gostje. Sledijo pozdravni nagovori in družabni večer. Prijetno se počutimo, ko vidimo in čutimo, da našemu matičnemu narodu v Republiki Sloveniji ni vseeno, kaj bo s Porabjem in porabskimi Slovenci. To dokazujejo tudi tople in spodbudne besede najvišjih predstavnikov slovenskega šolskega ministrstva, izrečene ta večer. Hvala v našem imenu vsem v Sloveniji.

ČETRTI IN PETI DAN

Delo se začenja v običajnem času. Ob devetih. Mag. Igor Saksida prihaja z vprašanjem: "Tu ste?" In nam predstavi visoka znanstvena spoznanja o pouku mladinske književnosti v osnovni šoli. Skoraj malo pretežko, a trudimo se čim več razumeti. Mnogo novega, zanimivega in koristnega, slišimo in se zavemo, česa vsega še ne vemo. A zavedamo se tega: bolje zvedeti pozno kot nikoli. Teoretično znanje pa smo preskušali tudi na praktičnih primerih - delali smo interpretacijo pesmi Zlata ladja in pripovedi Srnjaček. Vendar nam je časa kar zmanjkalo, stvari pa so nas zanimalé, zato upamo, da jih bomo nadaljevali na naslednjem seminarju.

Popoldan bi naj potekal v znamenju spoznavanja lepe slovenske prestolnice. Kot šolarji smo se veselili, kako bo lepo, lušno, zanimivo in najlepše - ne bo "pouka". Ves teden smo imeli lepo vreme, a v tem popoldnevu so se vse temne sile zarotile proti nam. Nad Ljubljano so se zgrnili

črni oblaki, bliski so parali nebo, lilo je kot iz škafa - kot v Prešernovi pesmi Povodni mož. A ker so povodni možje kar izumrli, res škoda, smo premočene Urške tavale po mestnih ulicah in iskale zavetje. Povodnega moža pa od nikoder...

Naši spremljevalki sta nam sicer razkazovali čudovito staro Ljubljano, od Plečnikovih umetnin, do razkošnih palač in romantičnih ozkih uličic pod gradom. Naši dežniki nas niso mogli dovolj zavarovati, zato so se čevlji polnili z vodo, veter nas je neprijetno hladil in povzročal malodušje. A kljub vsemu smo videli mnogo lepega in zanimivega, denarnice pa hitro praznili v bogato založenih trgovinah. Premraženi in mokri smo se vrnili v dom. Upamo, da nam bodo drugič bogovi bolj naklonjeni, in si bomo ljubljanske znamenitosti lahko ogledali v sončnem vremenu.

In že je tu petek, zadnji dan aktivnega dela. Še dežuje in vsi smo že malo utrujeni. A utrujenost je minila, ko smo zagledali našo dolgoletno znanko, profesorico dr. Zinko Zorko. Njena prisotnost je zbudila v nas mnogo lepih spominov. Dopoldan je minil, kot bi mignil. Ob pisanju spisa z naslovom Jaz smo se poglobili vase. Vsak se je predstavil - nekateri poetično, drugi realistično, pa tudi veliko čustev se je ziló na papir. Poslušati spise je bilo čudovito!

Še zadnji delovni dopoldan. Jelka Morato Vatovec, naša predavateljica, je prav tako naša stara znanka. Ukvarjamo se s praktičnimi vajami, ki jih bomo s pridom lahko uporabili pri pouku. Tudi Jelkin učbenik že dobro poznamo, saj ga že dve leti uporabljamo v šoli.

Iztekajoč se teden ni bil lahek, a za nas nadvse koristen, saj smo svoje znanje poglobili in razširili.

NA IZLETU PO DOLENJSKI

Seminar je pač potrebno

verodostojno končati; v ta namen so ekskurzije. In sobota je bila dan za to. Ne bi govorila o tem, da je lilo ves dan, ker to ni pomembno; videli in doživeli smo čudovite stvari, ki bi si zaslužile poseben zapis. Naša prijazna spremljevalka je bila enkratna poznavalka lepe dolenske pokrajine. Potovali smo po zasanjani dolini reke Krke, se ustavili v samostanu Stična, obiskali skrivnosten svet pisatelja Josipa Jurčiča na Mujavi, se pogreli v Obrščakovi krčmi, si privoščili kmečko pojedino in dolenski cviček na prijazni turistični kmetiji ter krenili proti Novemu mestu. Tam smo obiskali knjižnico, ki hrani neprecenljive zaklade slovenske kulturne dediščine. Eden takih je original Biblije Jurija Dalmatina iz letá 1584. Občudovali smo ta zaklad in s ponosom ugotavljali, da smo Slovenci bili med prvimi evropskimi narodi, ki so dobili Biblijo v svojem jeziku.

Dan se je nagibal v večer. Obiskali smo še edini delujoči mlin na Krki; prijazna mlinarja sta nam pokazala delovanje mlina in ponudila okrepčilo. Še obisk pri lončarju in že se vračamo v Ljubljano. Še zadnje zanimivosti, slovo od spremljevalcev, posebej od Bojane, ki je ves teden skrbelá za naše dobro počutje. In prijeten poslovljni večer.

SLOVO

Zbogom, Ljubljana in še kdaj nasvidenje. Kovčki so pripravljani, mikrobasa čakata. Pred nami je še nekaj ur vožnje proti domu, tokrat prijetnejše, kajti sonce je varno skrito za oblaki. Vzdušje je prijetno, saj vemo, da nas doma nestrpno čakajo.

In ko bo leto naokoli, nasvidenje v Sloveniji!

Prisrčna hvala vsem, ki ste nam omogočili ta prijeten teden v Ljubljani!

Marljive učence in učence smo bili: Klara, Irma, Ildika, Irena, Erika I., Erika II., Marta, Eržika, Eva, Agica, Amanda, Karči in Attila; in še razredničarka Valerija.

INDA SVEJTA

NA ŽETVI

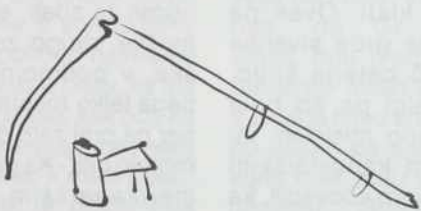
"Te sam samo šestnájset lejt star biu. Kosilo je en petdeset moškov. Zrankoma, gda smo tavóšli, smo mogli nákfalo, pa ešče kosau na pleča djati. Tisto so vse ženske mogle nesti. Pa gda so na rěd tavókosili, pa so nazaj po radej šli, tē so moški kosau távčesnili. Ženske so mogle gor na pleča djati, pa do drugi konec nesti, ka smo tē pá začnili nutrik. Moške smo tak mogli poradavati, kak če bi kakši mlajši bili.

Zránkoma rano smo šli žetvo delat, pa večer do devete, do desete vóre smo delali, v kmici. Pa smo domau prišli v edenajstoj vóri, pa te smo malo geli, pa malo dojlegli, pa gda dvej vóra, že pá auf bilau. Gspaud prišo pa kričo.

Ge sam brau, gor sam brau. Če smo en mejsec delali žetvo, smo tri mejtare pšenice prislúžili, pa deset pengónov. Za tisto se ene polonje črejavle leko küpo. Tau je bilau 1936-38 leta.

Zrankoma prižgano župo pa krüi smo geli, podnėk pa krumplovo župo pa gaulo tastau. Mesau samo nedelo, birkeče mesau. Večerđja pa večkrat grajova župa bila.

Po žetvi smo z repov delali, pa krumpline kopali. Tak, ka smo sprtolejtke tašli, pa smo v gėsen domau prišli. Cejlo leto smo tam bili. Tú doma smo nej meli delo, tú doma nej biu slüz." (Gorenji Sinik, 1979)

Zaradi nerodovitne zemlje in prenaseljenosti je iz porabskih vasi do nedavnega moralo veliko ljudi od pomladi do jeseni na SEZONSKO DELO (že od 13. leta starosti). Pred prvo svetovno vojno so hodili na avstrijska gradbišča in madžarske pristave (okopavanje pese, žetev, mlačev). Med dvema vojnama, zlasti v tridesetih letih, so delali na različnih pristavah (marof) v županiji VAS, SOMOGY, BARANYA in FEJÉR. Po drugi svetovi vojni pa še v županiji GYŐR-SOPRON in VESZPRÉM. Spomladi so okopavali peso in koruzo, poleti želi in mlatili, jeseni pa so pospravljali sladkorno peso in koruzo. Tako so si družine zagotovile prihranke za zimo, toda spomladi so ponovno morali iti s trebuhom za kruhom.

Tisti porabski Slovenci, ki so znali tudi nemško, pa so v letih od 1936-38 lahko šli v NEMČIJO. Iz Budimpešte so se s posebnim vlakom peljali v pokrajino MECKLENBURG ob Baltiškem morju. Na posamezne pristave (marof) so Madžarom iz županije Heves dodelili po tri-štiri porabske Slovence, ki so bili tudi prevajalci.

"V Dajčlandi smo sami sebi küjali. Strošek so nam vóplačali. Za strošek smo penaze dobili, pa za tisto smo mi sebi küpili, ka smo steli. Tam je baukše bilau, ka smo tam lepau prislúžili. Penaze so nam gorminili na vogrške. Tak smo mi tam zato dosta pėnaz prislúžili. V Meklenburgi je tau bilau, tam gde so Lužiški Srbi.

Dva gni so nas pelali na maurdje, ka smo tam mēli veuki aldomaš, lajkof. Pa smo tam pili, pa smo geli, pa smo se daleč, daleč z busom pelali. Dva busa sta bila. Tau na Nemškom bilau." (Gorenji Sinik, 1979)

Marija Kozar

SEJA DRŽAVNE SLOVENSKE SAMOUPRAVE

30. junija so se člani Državne slovenske manjšinske samouprave srečali na Gornjem Seniku, kjer so razpravljali o aktualnih nalogah.

Predsednik samouprave Martin Ropoš je navzoče člane seznanil z delom, ki so ga opravili od zadnjega zasedanja. Podrobneje je govoril o srečanju s predsednikom vlade Gyulo Hornom. Na tem sprejemu je bilo največ govora o pravnem položaju državnih manjšinskih samouprav in o položaju solstva. Dogovorili so se, naj poleti vsaka šola pripravi lasten program manjšinskega pouka oz. finančni načrt letnega. Na podlagi teh načrtov bi potem spremenili finansiranje manjšinskih šol. Enotni sistem je zelo

teško izdelati, kajti pri manjšinskih šolah je veliko razlik tudi znotraj posameznih manjšin, ne le med različnimi narodnostnimi skupnostmi. Dogovorili so se tudi o tem, da bodo posamezne državne samouprave izdelale predlog za štipendiranje študentov, pripadnikov manjšin. Pogovarjali so se tudi o privatizaciji 2. programa madžarske televizije. Predsednik vlade je zagotovil, da tudi v primeru, če pride do privatizacije 2. programa, mora le-ta zagotoviti predvajanje manjšinskih oddaj.

V nadaljevanju seje so člani slovenske samouprave odločali o tem, kje (v kakšnih prostorih) naj bi bil sedež te organizacije. Ker so se na svojem prej-

šnjem zasedanju odločili, da bo kraj sedeža Gornji Senik, je morala po zakonu tamkajšnja lokalna samouprava ponuditi določene prostore. (Ti prostori se bodo odkupili s sredstvi iz državnega proračuna.) Člani so se odločili tako, naj se odkupi bivše družbeno stanovanje (približno 70 m²) na Gornjem Seniku in določene pisarne (približno 60 m²) v Budimpešti. Po zakonu ima pravico vsaka manjšina do 150 m² površine.

Na seji so se dogovorili tudi o tem, da se v poletnih mesecih pripravi osnutek statuta, ki ga člani dobijo v obravnavo.

- M.S. -

NOVE SAMOUPRAVNE NARODNE SKUPNOSTI USKLADILE DELOVANJE Z ZAKONOM

Jeseni leta 1994 je Državni zbor Republike Slovenije sprejel zakon o samoupravnih narodnih skupnostih. Decembra so hkrati z volitvami v lokalne skupnosti bile opravljene neposredne volitve predstavnikov madžarske in italijanske narodnosti v Svete samoupravnih narodnih skupnosti.

Pred dnevi pa so občinske samoupravne narodne skupnosti končno sprejele tudi svoje statute v vseh 3 občinah: Lendava, Hodoš-Salovci in Moravske Toplice ter seveda tudi statut Pomurske madžarske narodne skupnosti. Statuti samoupravnih narodnih skupnosti podrobneje in bolj konkretno opredeljujejo svojo vlogo in pristojnosti, ki zadevajo položaj, posebne pravice in varstvo pripadnikov madžarske narodne skupnosti. Iz določil statutov izhaja, da samoupravne narodne skupnosti spodbujajo in organizirajo kulturne, raziskovalne, informativne, založniške in gospodarske dejavnosti za razvoj narodnosti, spremljajo in spodbujajo razvoj dvojezičnega sol-

stva, razvijajo stike z matičnim narodom in sodelujejo z drugimi manjšinskimi organizacijami. S statuti so tudi podrobneje določene naloge, organiziranost in način volitev ter oblike predstavljanja narodnih skupnosti. Najvišji organ samoupravnih narodnih skupnosti so sveti. Sveti narodnih skupnosti pa dajejo svoje predloge, mnenja in zahteve občinskim in drugim lokalnim skupnostim ter državnim organom.

Kadar državni organi ali organi občinskih svetov (oz. drugih lokalnih skupnosti) odločajo o zadevah, ki se nanašajo na položaj pripadnikov narodnih skupnosti in njihove posebne pravice, morajo

predhodno pridobiti mnenje samoupravnih narodnih skupnosti.

Tako so s sprejemom statutov samoupravne narodne skupnosti dokončno uskladile svoje delovanje z zakonom o narodnih skupnostih. Ker so v Republikli Madžarski skladno z novim zakonom o narodnih in etničnih manjšinah na novo zaživele manjšinske samouprave v občinah in na državni ravni, bi bilo morda dobro okrepite medsebojno sodelovanje in stike ter izmenjati izkušnje o delovanju v korist madžarske narodnosti v Sloveniji in slovenske manjšine na Madžarskem.

Geza Bačić

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo 15. julija 1995

OD SLOVENIJE..

SKORAJ 511 MILIJARD

Poslanci državnega zbora so sprejeli državni proračun za letošnje leto. Le-ta znaša skoraj 511 milijard tolarjev. Sprejetih je bilo tudi še nekaj drugih sklepov. Tako so poslanci vladi priporočili, da se v nadaljnjih pogovorih z Evropsko banko za obnovo in razvoj pogovori o pospešeni pripravi posebnega programa, ki bo omogočil obnovo najkritičnejših odsekov nekaterih magistralnih cest. Z dopolnitvijo zakona o izvrševanju letošnjega proračuna pa so določili, da se sme država letos zadolžiti za 25,5 milijarde tolarjev.

PODROBNOSTI O PAPEŽEVEM OBISKU

Papež Janez Pavel II. bo na obisku v Sloveniji od 17. do 19. maja prihodnje leto. V Sloveniji naj bi bile osrednje prireditve v vseh treh slovenskih škofijah: v ljubljanski, koprski in mariborski. Papežev obisk naj bi imel predvsem pastoralni značaj, srečal pa se bo tudi z vodstvom države.

Janez Pavel II. naj bi v Slovenijo dopotoval v petek, 17. maja zvečer. V soboto, 18. maja, bo osrednje srečanje v Ljubljani, kjer bo glavni poudarek na več kot 1200-letni navzočnosti cerkve med našim slovenskim narodom. Prostor za veliko mašo v Ljubljani, kjer pričakujejo od 200 do 300 tisoč ljudi, še iščejo. V soboto popoldne bo srečanje s slovensko in sosednjo mladino na ozemlju koprške škofije, najverjetneje v Postojni. V nedeljo, 19. maja 1996, pa naj bi bilo srečanje s papežem v Mariboru, kjer bo osrednji dogodek pričakovana beatifikacija ali razglasitev škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Med željami pa je tudi ekumensko srečanje z evangeličani pa tudi z različnimi narodnostnimi skupnostmi. To naj bi bilo na mariborskem letališču, kjer pričakujejo okrog 200 tisoč udeležencev.

Devojke. Na Holandskom sta Vilma pa Villem Stuart že pet lejt čakala pa probala, naj bi don leko mlajše mela. Zato sta pa tem bole srečniva bila, gda so jima v špitalaj v Utrechti tak pomagali, ka so moža sperme ženi nutriposadili, pa je žena tak rodila. Eške vekšo veseledje sta mela, gda sta zvödala, ka te devojke mela. Njina sreča je dva mejseca trpela. Eden fantiček je lejpi sejri būu, kak so njegovi stariške, ta drugi pa začno črni gratüvati, pa kondraste vlasé dobivati. Pravi Nigar je postano. Vendrak so padarge takšo cejv nücali, na šteroj je ostalo par spermom od prejšnje inseminacije (megtermékenyítés). - *Tem doktoram bi buma največ dvojke*

(kettes osztályzat) dali za njine devojke.

Na to Nato! Poljaki so lani meli prve sodačke probe vküper z Natonom (Cooperative Bridge). Na konci so Poljaki pravili, ka so se jim sodačke vaje trnok dobro posrečile. Zdaj pa prednji od Natona pravijo, ka gda bi se Nato-sodaki pa poljski sodacke mogli najti, so edni šli v eno smer (irány), drugi pa v drugo, tak ka so se zgibili. Eške nape ne štejo gnako. Prave telefone so tö nej mogli vküper zakapčiti, zato so mogli gučati prejk talkie-walkine, po telefonaj, šteri se v rokej nosijo, pa štere štokoli leko dojposlušša. - *Poslušajte (na to), vi vsi lidgé, šteri se nutri v Nato terete...*

Kristjani. V ednoj arabskoj državi, v šteri Kristjani (Kopti) pa Muslimani že dolgo-dugo vküper živéjo, je oča bujjo svojoga sina, zato ka je té s kristjanske vöre prejkstaupo na muslimansko vöro. - *O, njegov vöro!*

Sin očo. Emira (krala)

v Katari (Kalifa bin Hamad as-Sami) je doj z njegovoga trona lüčo njegvi najstarejši sin, tačas, ka je oča v nikšom tihinskom rosagi būu. - *Oča naš, ki si vu nebesaj, ka je s temi očami pa sinauvi na zemli?*

Cesarski rez (császármetzés). Japonski casar Akihito je emo pavörnno operacijo, ka je nikšoga raka emo na kustaj klobasaj. - *Zaka velki lidgé eške betege dajo po sebi zvati?*

Svete podgani. V Indiji je blüzi 5 milijonov podgani, štere vsigder več gestejo. Cerkvene zapauvedi pa ne dopistijo, ka bi je lidgé smeli klati. Ovak pa ranč te grde stvarine največ betega širijo. Avstralci pa so bole moderno mislečim indijskim kancelarskim prednjjom vöovadili, ka uni majo takše psi, šteri zaničijo podgani, cerkvene zapauvedi pa ne valajo za psi. Zdaj so te importérali 200 avstralski psov. - *Poganskim birokratom zato včasik tö pénsko dé, nej samo*

podganam.

Greji pod maurdjom. Najbole merkanarske ženske neškejo valati, ka je Baug dvajo fele lü stvo stvauro; moške pa ženske. Lüstvo, štero se dopolnjuje (kiegészíti egymást). Eni bole krepki, drugi bole lejpi ptt. No, Američanke posonsili škejo slüžiti na podmornicaj (tengeralattjáró). Že je skor tak vögledalo, ka se jim posreči. Zdaj so pa te generali don tak skončali (ne vejim, zaka nauri moški ne pistijo nauram ženskam, naj se une tö matrajo, če se že tak škejo), ka prej zato ne morejo tau dopistiti, ka bi prej dve kabininiücali za spati, eno za moške, drügo za ženske, v podmornici na nega telko mesta. Vküper pa prej zato dori ne morejo biti. - *Ka pa če bi merikanarskim Amazonkam dali ejkstra podmornico? Ja, ka une škejo vküper biti z moškami? Te leko don ne vejo vse, ka moški?*

Fr.M.

Končala se je nogometna sezona in nogometaši iz Slovenije vesi so lahko zadovoljni s svojim rezultatom. V I. županijski ligi Železne županije so končali na II. mestu. Ekipa je prejšnjo soboto in nedeljo prežvela v Sloveniji. Odigrali so prijateljsko tekmo z ekipo iz Cankove ter se spoznavali s Prekmurjem.

**OBIŠČITE KOMPASOVE
BREZCARINSKE PRODAJALNE
(DUTY FREE SHOPE)
NA MEJNIH PREHODIH V
DOLGI VASI, KUZMI,
GEDEROVCIH, RADGONI**

**BOGATA PONUDBA
UGODNE CENE
ODPRTO VSAK DAN
OD 8 DO 20. URE**

OBISK MILANA KUČANA, GLEDAN S ŠAULSKE KŪNJE

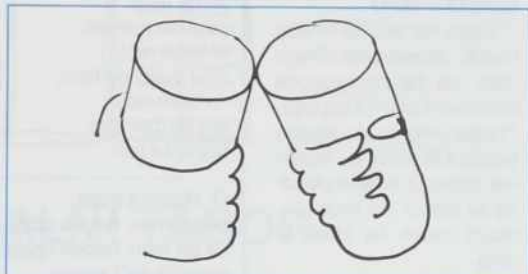
VIDNI POLITIKI PA NEVIDNI DETEKTIVI

Gda smo se pred obiskom predsednika R Slovenije Milana Kučana na Gornji Sinik pripelali, je nas pri trgovini tó sto dojaviti edn policaj na motor, liki mi smo se prauti stari pošti obrnili. Gda smo pri šauli bili, smo vidli na priliko, ka se je eden stari možak pelo s piciklinom prauti cerkvi, ka je večer meša bila.

Policaj vóstane na paut, rokau kumas drži, stari človek pa samo gleda, gleda, ka zdaj od njega té policaj v posabnom gvanti ške, vejpa kmica je nej, ka bi ma mogo posvejt goreti, naglo tó nejde, eh, gnauk samo zasükne s kormanjom, ka je policaji najmenje tak špajnsno bilau, ka ma je oča vujšo, kak oči, ka njega ne njajo pri meri, gda se un k meši pela.

Sledik je prišla ena starejša ženska, štera je v glavej betežna, pa ji nej razmeti, ka guči. Tá si je vönaglednila toga fejt mladoga policaja v lejpom gvanti pa je kauli njega ojdla, ga dojpoglednila od glave do pete, se ma smedjala, ma nika gučala, kazala, ka un nejrazmo. Zaman go je probo tázgoniti, una pa se je samo sükala kauli njega. Siromak drügo kaj nej znau, vzöu je svoj velki motor pa je un vkraj üšo, prauti šauli. Depa nej dosta sreče emo, ka je "lubica" üšla za njim. Ka se je poton tistoga zgaudilo, ne vejmo, ka je zmejs iz Martinja prišo predsednik Kučan. Njemi se nikanej zgodilo. Liki, kak so kaj na njega skrb meli detektivi pa doktorge, o tom smo se pogučavali z vodi-

telom šaulske künje na Gorenjom Seniki, Lujzekom Hanžekom.

Vüпам se, ka ste si gnes, tñ v künji gorenjesinčarske šaule, že malo leko sapo vzeli, ka ste včera velke goste meli.

- Ja, gnes že malo počivamo. Včera smo velki den meli, ka je pri nas, na Gorenjom Siniki, büu predsednik Slovenije Milan Kučan. V šauli je bilau srečanje, po tistom pa smo tñ v künji mali mau vküper napelali. Gda takša velka delegacija pride, te zato nej tak gé, kak navaden den, te zato vse more malo ovak biti.

Takšoga ipa, gda takšo velko lüstvo pride v eno künjo - tau je po cejlom svejti tak -, tam skrb majo eške tau tó, kakšo gesti gosti dobijo. Gnauk svejta, gda je po svejti eške več kralov bilau, te so vsigder meli enoga, šteri je najprva koštavo gesti. Te so malo čakali, pa če je of nej mrau, te je krau tó djo. Gnesnaden zato pri velki voditelaj tau tó geste. Kak je kaj pri vas tau vögledalo?

- Prišo je eden doktor s Sombotela, te gda smo začnili kñjati, najprva je vse doj pogledno, kak je kaj čistauča v künji. Te je pito, ka vse

kñjamo, gde smo vse, ka je cuj valon, cuj spravili, če kakšo domanjo tó kaj mamó. Meli smo

domanji krñu pa vrtanke, gde se je tau peklo, eške tau pito, što je tau delo. Gda je krédi bilau, te ma je z vsakšoga falajček trbölo vrezati, ali pa si je un sam vrezó, pa te je koštavo, če rej-san nega kakši čemer nutri. Tačas, ka je delegacija tñ bila, je un z njimi vred tñ büu... Tam znautra v jedilnici, gde so geli, tam je nej büu, liki tñ z nami v künji.

Gda ste vö s künje v jedilnico nesli gesti, so vas med pauti tó skrb meli?

- Kak sam ge napamet vzöu, je skor tak bilau, kak če bi nam tó vsakše stopaje gledali, ka kama demo pa ka delamo.

Ranč zato sam si brodo, ka tisti padar, šteri je koštavo, bi zaman bilau, če vö s künjske laboške ali piskra kaj proba, sledik bi se indrik tó leko kaj nutri djalo, če bi sto takšo nakanenje emo.

- Tñ pri nas bi trnok sledik nej mogli nutri djati, zato ka je künja od jedilnice samo par mejtarov daleč bila, pa bi zato niške nej emo priliko, ka bi kakši čemer nutri lüčo ali kaj.

Što te krñu pa vrtanek

peko?

- Z Gorenjoga Sinika moje žene mati so pekli. Vej v vesi več takši gestejo, šteri tau znajo spečti, ge sam nji sproso.

Tau samo vöopito, ali pa je tau tó vse probo?

- Gda smo gorrezali krñu pa vrtanek, te je vse pogledno, pa koštavo tó. Nej zato, ka je pri nas bilau pečeno, je zavalo, ka dobro bilau.

Kakši tüčen človek büu, ka telko vse more koštavati, če je lačen ali nej?

- Kak sam ge na njim vüdo, un vendrak večkrat odi na takše mejsta, ka krepek človek büu, zavolé tüčen.

Gda smo mi, novinarge prišli, nam so tó eške magnetofone poglednili, smo je mogli nutri zakapčiti, pa mikrofone. Tau so pa policaji bili, detektivi v civilskom. Te so vas tó kaj kontrolérali v künji?

- Uni so - pet ji je bilau - že en keden prvlé tñ bili z Budimpešte. Vse so poglednili, namé so pitali, ka če tak ka zamanca geste pa pod? Gde leko gor na pod dé, sto de vküper postavlo gesti, ka vse bau štrošek (hrana)? Pa kak prej ge brodim, kak baudejo tam, gde do geli, stauci doj sklajeni? Včera, gda je bila tñ delegacija, vendrak ji trideset tó bilau! Včera so eške gnauk vse prejk poglednili. Eške so nutri po stauce pa stole gledali, omare so vse gorzopérali.

Francek Mukič /se nadaljuje/

... DO
MADŽARŠKE

SEJA
MONOŠTRSKEGA
SAMOUPRAVNEGA
ORGANA

4. julija je imel samoupravni organ mesta Monošter izredno sejo, kjer so obravnavali nekaj aktualnih vprašanj. Ker je tovarna General Motors že junija nakazala samoupravi davek za vse leto, je mestni proračun prišel do dodatnih sredstev. Iz približno 20 milijonov forintov so rešili nekatera vprašanja, kot je nabava novega kombija za 15 oseb, s katerim bodo rešili prevoze manjših kulturnih skupin oz. športnih društev. Določena sredstva bodo dobili tudi nogometaši iz Slovenske vesi za obnovo sanitarnih prostorov.

Pod drugo važnejšo točko dnevnega reda so imenovali novega ravnatelja monoštrske gimnazije. Ker se je na razpis prijavil le en kandidat, bo opravljal to funkcijo profesor telesne vzgoje omenjene institucije József Ernst.

USTAVNO
SODIŠČE
ZAVRNILO DEL
UKREPOV

12. marca je madžarska vlada sprejela paket omejevalnih ukrepov, ki ga je - z manjšimi spremembami - izglasovala tudi skupščina. Opozicijske stranke so se obrnile k ustavnemu sodišču, češ, da so nekateri ukrepi protiustavni. V svoji odločitvi je to potrdilo tudi ustavno sodišče, ki je ocenilo kot protiustavne naslednje ukrepe.

Vlada je želela uvesti, da družine otroškega dodatka ne bodo več dobivale avtomatično, ampak le tiste, katerih socialni položaj to opravičuje. Ravno to naj bi se nanašalo na podporo za negovanje otrok (GYES, 1 leto), nadomestilo za negovanje otrok (GYED, 2 leti) itd.

Ustavno sodišče se je sklicevalo na člen ustave, kateri govori o zaščiti družin in otrok ter ocenilo navedene za protiustavne. Enako velja za ukrep, po katerem naj bi prvih 25 dni bolniškega staleža krili delodajalci, ne pa socialno zavarovanje. Protiustavna je tudi nadaljna uporaba enotne matične številke, ker je to kršitev človekovih pravic. Vlada je veljavnost sedanjih številk želela podajšati do 1. 2000.

ZIDA SE NAUVI DAUM

Če malo tanazaj mislimo 30-40 lejt, pa tau študera-mo, kelko je nas, porabski Slovencov gnes, pa kelko bi nas leko bilau, te moremo prevedeti, ka je malo takši lejt bilau, gda je ljudam tak šlau, ka so leko zidali nauve rame.

Po bojni je smastvo bilau, po tistom je pa dolgo lejt na žalost tak bilau, ka je dosta mladi odišlo ta po rosagi, dosti pa dosti so si pa tak zgrintali, ka do v Varaš, živeli do v blokaj, nede se trbelo po zemlaj mantrati. Tau pa gnes že znamo, ka so Slovenci nej dolgo zdržali v tej škutilaj, dosta ljudi je zidalo, če rejsan nej v domanjoi vesi. Prišla so - Baugi (h)vala - takša lejta tū, gda so se vesnice brigale za tau, da bi mladina leko zidala. V tej lejtaj sploj pa sprvoga je nej žmetno bilau zidati. V cejlom Porabji se je vnaugo ramov zozidalo. Država je dala na posaudbo pejnaze, ljudjé so meli lejs pa dvej sploj flajsne roké. Eške bi več ramov zozidali, če bi nistarni zakoni nej branili zidati tuj pa tam. Etak je prišlo do toga, ka, na priliko, na G. Seniki je nauvi center postano pri poštij. Tuj so zidali najbolje tisti, steri so na bregaj nej dobili dovolenja (engedčly) zidati. Na konci 1980. lejtaj so eške dobri pogoji (feltčtelek) bili za zidanje. Prišli so pa nauvi cajti, gda je država na posojilo velki žau gordala.

Etak je pa duplansko veseldje, če vidimo nauve iže zidati. Pa, Baugi vala, vidimo tak v Slovenskoj ve-

si kak na priliko na Dolenjom ali Gorenjom Seniki.

Na Gorenjom Seniki sam si zgučavala z ednim mladim parom, s Tiborom Bajzekom pa z njegvo ženov Hajnalko Žohar. Ona na G. Seniki, v "nauvom centri" zidata edno sploj

velko, moderno izo.

Tibor, gda si si ti tak zmislo, ka boš nauvo izo zido. Kak si se na tau pripravlo?

"Ge sam z Dolenjoga Senika, iz pristave (tanyából). Tam sam mislo nauvo izo delati od tistoga mau, kak sam spozno Hajnina. Tam sam pa žau nej najšo takšo mesto, gde bi leko zido. Etak smo prišli es. zatok ka sam tuj šenki daubo mesto, moja mati je erbala tau zemlo."

Gnesden zidati je velko delo. Tau pa vidim, ka je zidina šec pec vózrasla iz zemlé. Kak si tau leko napravlo?

"Že sam pravo, ka sam od tistogamau, kak sam začno služiti, šparo na tau, sploj pa te, gda sam spozno mojo ženo. Do tejjamau sam eške na pausadbo nej vzeo pejnaze. Obadva od doma tū dobiva pomauč. Velka pomoč je, ka rodbina, držina z delom pomaga. Ge sam vónavčeni zidar, tau je tū nej málo delo. Dosta pa dosta mi je pomagalo, ka sam čügeo, črpnjé naprej kúpo. Tau mi je dosta pomagalo zatok, ka materijal je vsakši den dragši. Tau je rejč do rejči istina. Na priliko lani je eden čügeo - ka ga tuj mi núcamo - bio 86 forintov. Gnes té čügeo

140 forintov košta. Tuj se vidi velka razlika, zatok sam pa si leko nika pri-grúnto s tejm, ka se emo pejnaze prva kúpiti."

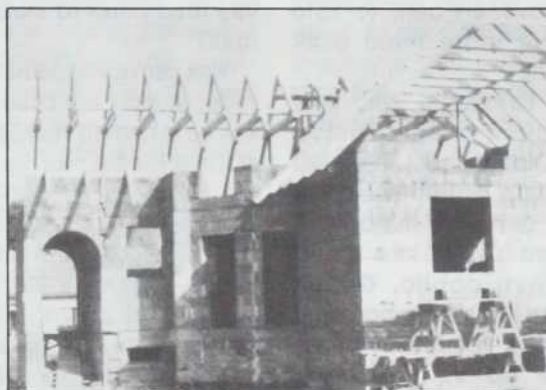
Kak računaš, gda dokončaš té ram?

"Letos na več ne smejm misliti, samo pod strejo djati, pa če de mogoče eške menkša dela napraviti. Prisiljen mo na pausadbo pejnaze tū vzeti, če rejsan nej dosta. Z našimi plačami se človek ne more za-dužiti, zatok ka živeti tū trbej.

Tak računam, ka drugo leto, za božič se leko not znosimo v ram. Te samo tū tak, ka de kreda povejmo zamanica pa pritličje (földszint). Štauk mo pa - tak računam - samo po tistom leko cejlak vónaredli."

Tau je velka zidina. Tak se vidi, da tuj dvej držini zmerom leko mesto mata. Kak ste tau planirali?

"Rejsan je tak. Tak računamo, ka mo meli deco. Oni do leko cejlak poseba, zatok ka tak v pritličji, kak na štauki baude vse, ka je v ednom stanovanji potrebno. Zamanico pa leko vkúip núcamo."

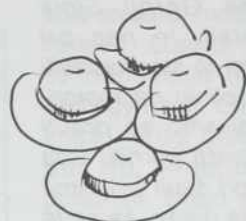
"Pravo si, ka letos računate pod strejo djati. Do tejjamau - da de že pod strejov - kak računaš, kelko te je že tau koštalo?"

"Večkrat sam že računao, pa se sam čüdivam, kak dosta sam že gorpončico. Tak računam, ka do tejjamau me je že več kak milijon petsto gezero forintov koštalo. Tuj nej notračunano delo, nej notračunano mesto, gde zida-

NAŠE PESMI (103)

PRIŠLI SO

Prišli so, prišli, štirge lidgé, pa(j) so prinesli tri lejpe reči, dvej djajci pa tisto, ka bliži visi, tau so deklíške najlepše reči.

O, Marička mala, če pri men' bodeš spala, če pri men' bodeš spala, devojka ne's ostala, devojka ne's ostala, boš ingo-ango dala, boš ingo-ango dala, v noči aj vodnek.

(Gorenji Sinik)
-mkm-

mo, tū negajo not cejne dver pa okenj, samo materijal me je košto telko. Lejs na zidino se tū ne računa not."

Pravo si, ka okna, dvera eške nejmaš. Kelko de te pa tau koštalo?

"Bio je tuj eden majster, steri je samo okna vkúip-računo pa je pravo, ka samo okna do koštala pau milijonke. Etak sva si pa tak zgrintala, ka va okna

mo zidali drvarnico."

Vüva sta mladiva, nej dugo oženjaniva. Mislim, mladi človek sploj dosti energije ma za delo, za takšo delo.

"Tau je istina, ka sva mladiva, pa takšoga reda človek ne pozna trüdnost, sploj pa te nej, če je od svojga doma guč. Dapa zatok je nej lčko. Naši služi so nej velki. Obadva sva mladiva, ne moreva ne vejim kelko plače meti. Infliacija je pa strašna. Plače tau ne zaodijo, furt doj ostanejo. Pa itak. Vórvleva v tau, ka gnes leko napravíš, ne vleči na zranjek."

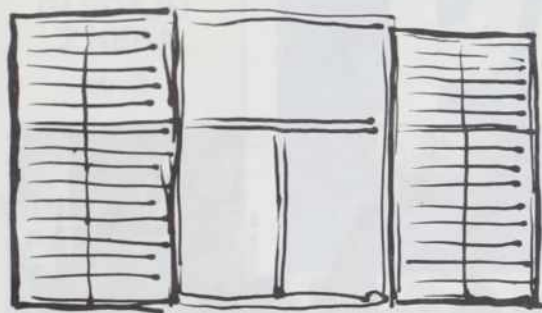
Vidim, ka zdaj, gda delate, so vsi vaši bližnji navzauči. Bratje, sestre, rodbina. Mislim, brez nji bi tau nej šlau.

"Naši so do tejjamau, pa mislim, do konca do navzauči pri zidarskom deli. Ženini bratje, rodbina, moji bratje pa sestre pa rodbina. Eške sta mi sestra Anuška pa njeni mauz iz Budimpešte prišla pomagat. Sploj dosta mi pomaga brat Laci, šteri je doma. Zvün toga dosta pa dosta ljudi iz vesi. Vküpsegnemo, eden drugomi pomagamo. Tau je tuj na G. Seniki, pa mislim, v cejlom Porabji lejpa šega.

I. Barber

KAJ JE TAU?

Kak se zove

na Gorenjon Siniki.....
 na Dolenjon Siniki.....
 v Ritkarovci.....
 na Verici.....
 v Števanovci.....
 v Andovci.....
 v Slovenskoj vesi.....
 v Sakalauvci.....
 Kak so nicali.....

Rešitev iz številke 12/1995

vlača, vlačuga - vozilo, s katerim vozijo plug na njivo ekoló - az eke szántó-földre szállításának eszköze
 Tak se zove: na Gorenjon Siniki, na Dolenjon Siniki, v Andovci, v Števanovci, na Verici pa v Ritkarovci; vlačuga, v Sakalauvci, v Slovenskoj vesi; blačuga
 Tak so nicali: Na vlačugi so vlekli plug na njivo

BRALNI TABOR

Približno 30 učencev iz vseh treh porabskih osnovnih šol se je udeležilo bralnega tabora na Debelem Rtiču, ki je letos trajal od 18. do 24. junija. Sestavili so tudi bilten, iz katerega objavljamo nekaj spisov.

MOJ DAN NA DEBELEM RTIČU

Vsak dan vstanem ob sedmi uri. Potem se grem umiti in se oblečem. Zajtrkujemo ob osmi uri. Po zajtrku je pouk. Razdelimo se v dve skupini, ki ju vodi Brigita in Herman. Prva skupina ima jezikovne vaje, druga pa riše. Potem se zamenjamo. Nato dobimo malico in se gremo kopat v morje. Približno ob eni uri imamo kosilo. Po kosilu se peljemo z ladjico ali avtobusom na izlet. Ob pol sedmih večerjamo. Ob desetih gremo spat.

Hajnalka Škaper

IZLET V PIRAN

V ponedeljek popoldne smo šli na izlet v Piran. Pot je trajala eno uro. Na ladji smo se dobro počutili. Najprej smo kupili sladoled, potem pa smo šli v akvarij. Pred akvarijem smo kupovali spominčke. Vsak je kupil nekaj zase ali za svoje domače. Na poti nazaj so nas valovi zelo zibali.

Bilo je zelo lepo.

Monika Ropoš

Ob pol enih smo odšli z ladjo v Piran. Na ladji smo se dobro počutili. Šele ob treh smo prišli v Piran. Gledali smo cerkev in akvarij. Kupili smo školjke in obeske za ključke. Potem smo se z ladjo peljali domov. Ob petih smo se vrnili na Debeli Rtič.

Gabor Lovenjak

IZLET V PORTOROŽ

Z avtobusom smo se peljali z Debelega Rtiča v Portorož. V Portorožu nas je čakala ladja, ki se je imenovala Podmornica. Ni bila majhna, ampak tudi ogromna ni bila. Ladja je dobila ime Podmornica zato, ker je imela okna pod vodo. Pa si lahko šel dol in si lahko pogledal ribe. To smo storili tudi mi. Videli smo ribe in školjke na vrvi. Nato je ladja zaplula nazaj v zaliv.

Potem smo 45 minut kupovali stvari: eni so kupovali plakate, drugi pa razne pijače. Nazaj nas je tudi peljal avtobus.

Jure Lukač

KAJ MI JE NAJBOLJ VŠEČ NA DEBELEM RTIČU

Najlepše mi je morje, ker vsak dan plavam v njem. V morju je veliko školjk. Lepa je tudi narava. Samo to mi ni všeč, da moramo že ob desetih zvečer iti spat.

Silvija Kovač

Meni je zelo všeč morje, ker je tako veliko. Zelo mi je všeč ta pokrajina, ker tu lahko igramo nogomet in košarko. Ljudje so prijazni. Dobro je tudi to, da so nadstropne postelje.

Juha je okusna, ker so kuharice dobre.

Šandor Bajzek

GLASBENA ŠOLA

Glasbena šola se je začela v torek ob sedmih zvečer. Tam smo dobili glasbeni zvezek in glasbene instrumente. Drugi dan smo šli na morsko obrežje in pred koncertom smo zapeli tudi eno madžarsko pesem.

Na koncu pa smo še enkrat ponovili slovenske pesmi. Zdaj jih poznamo že veliko. Zelo dobro je.

Kristina Nagy

NA KOLESARSKEM TEKMOVANJU V LJUBLJANI

"Oj, kako so vsi pridni in hitri. Jaz pa med zadnjimi čez ciljno črto. Sramota, sramota...." pravi (misli) Žolsti.

Kolo BMX, ki smo ga dobili, pa bomo vozili po abecednem redu, vsak po en teden.

**PORABJE IZ
OBJEKTIVA**

Foto: K. Holec

Radenska

TRI SRCA
Radenci

**NARAVA DAJE
NAJBOLEŠE**

**NIKA
ZA SMEJ**

**STO MA
PRAVICO?**

Naša Giza je etog nauk strašno čemerasta gratala. Vpamet je vzela, ka je njeni dragi mauž, naš Vili, cejlo posaudu odau, ka je pa pejnaze daubo, je zapijo. Giza je tak čemerna bila, ka je letela na biroviyo pa je notzglasila, ka de se ločila od Vilina.

Gda so Vilina pozvali na biroviyo pa ma pravli, ka je nauvoga, naš Vili etak pravo: "Ge se ti škem laučiti od Gize. Zdaj birauv pita, on pa zakoj.

Vili pa etak: "Zatok, ka je moja draga Giza samo za eden mejsec vpamet vzela, ka doma nega nikše posaude."

MLADI JE GRATO

Naš Laci pa Rudi se srečata. Rudi pita Lacina, kaj je kaj zdaj, ka se je oženo. Laci pa: "Vejš pa-

daš tak, ka sam sploj mladi postano. Tak se čütim, liki bi 15 lejt star bio." Rudi pa: "Kak je pa tau?"

Laci: "Ja, moj padaš, tau je tak, ka zdaj znauvič naskrivoma kadim, pa naskrivaj pidjčm."

I. Barber

PORABJE

**ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).